

یادداشت

از نزاع تا انتزاع

دیگر از دوقطبی‌های رایج در جامعه ماست که همچنان در عرصه سیاسی و اجتماعی وجود دارد. این دوقطبی در ساختار دوگانه‌ی حاکمیت، در دوران ریاست‌جمهوری پیشین آشکار بود و اکنون با یکدیگر شدن حاکمیت و حذف اعتدال گرایان و اصلاح‌طلبان از ساختار قدرت سیاسی، به حوزه عمومی سیاست منتقل شده‌است.

در این فضای دوقطبی‌ها حتی بدیهی‌ترین مسائلی هم در نزاعی است. اینها لاینحلی می‌مانند. با ظهور بیماری کرونا؛ موضوع مبارزه‌ی با آن در نزاع طب سنتی و مدرن، در نزاع فایزر و سینوفارم و یا در نزاع تولید واکسن یا واردات با تولید شد و آن چنان جامعه را اسیر حاشیه کرد که اصل مطلب تا حد زیادی به فراموشی سپرده شده و از آغاز تا به اکنون ویروس در حال قتل‌عام شهروندان است.

کرونا و دوقطبی‌های حول آن فقط یک مثال و نشانه است. همگی مسائلی جامعه‌ی ما اسیر این دوقطبی‌های سیاست‌زده هستند و از صدر تا ذیل افراد را شامل می‌شوند؛ بحران جمعیت و مسئله فرزندان، نظام خانواده، سبک زندگی، بحران خشکسالی و بی‌آبی، منابع ملی، روابط بین‌المللی، امنیت و...

در تمام این موارد، صحنه‌های از پیش آماده‌ی وجود دارند که بی‌نیاز از مفاهمه و گفت‌وگو با یکدیگر، نزاع را تا سقوط و فروپاشی یک کشور پیش برده و می‌برند. جامعه رو به نزاع دارد و ما فتنه‌رفته به موجوداتی انتزاعی تبدیل می‌شویم که هر روز بخشی از هویت جمعی و فردی‌مان را از دست می‌دهیم.

رضای مسلمی زاده

در جامعه‌ی قطبی‌شده و سیاست‌زده امروز، همه چیز محل دعوا و نزاع است. گوش‌ها ناآشنا و اندیشه‌ها قالبی گشته‌اند و آدمیان برای هر اتفاق ساده‌ای روبه‌روی هم صف می‌آیند و با عینک‌های سیاه و سفیدشان فقط و فقط داد و هوار می‌کنند. مثلا؛ مخالفان جمهوری اسلامی که بخشی از آنها در زمزمی سلطنت‌طلبان پهلوی گرا قرار دارند، تمام مجد و عظمت ایران و ایرانی را به دوران «طلائی» رضاشاه و محمدرضا شاه نسبت می‌دهند و تمامی تحولات پس از ۵۷ را تبااهی و انحطاط تلقی می‌کنند و در صف مقابل، طرفداران جمهوری اسلامی با رد تمام مظاهر سلطنت پهلوی زیر عنوان «طاغوت»، بر کبریای جمهوری اسلامی گردوغباری نمی‌پایند و صحبت در بارش را بزمی‌تایند. این همه افراط و تفریط و کورزگی در مشاهده‌ی واقعیات جامعه البته منحصر به این دوقطبی نیست، دوقطبی‌های می‌تواند راهش را عوض کند و توان و انرژی بگذارد. تازه ابتدای کار است، مسیر طولانی است و ایستگاه‌های زیادی سر راه فرد هست، چگونگی استفاده از ابزارها و چگونه فکر کردن و دیدن و بیان کردن را آموزش دادم. او باید هماهنگی بین آن‌ها وجود بیابد. مثلا یکی می‌شود استاد نصیریان و استاد انتظامی که هر بار روی صحنه می‌روند با قدرت هستند. چون هیچ‌گاه آمختن و تمرین کردن را فراموش نکنند.

چه پیشنهادی برای تئاتر سیرجان دارید؟
همه‌ی، همگانی، همگرنی و آینه‌نگری، همگی مادر یک‌جا ایستادیم و جایی برای پنهان شدن وجود ندارد. تئاتر یک امر گروهی است و یک امر شخصی نیست. نیاز به همدلی دارد و اینکه من بیستم من چیست، هر کس باید وظایف خودش را بداند و به‌نوع‌احسن انجام دهد.

تئاتر را در کجای جامعه تعریف کنید؟
تئاتر چیزی شبیه زندگی و مرگ است، پر از تلاطم و هرج و مرج است. سعی می‌کنیم به آن نظم دهیم. همانطور که به زندگی ما نظم می‌دهیم. در بیان از مسئولین گل‌گهر همگی دوستان و بچمن‌های نمایش سیرجان، آقای خاکسار، بسپس و سیاسی‌گزار امین‌نور علی‌زاده که مجموعه‌ی بزرگ گل‌گهر در حمایت از فرهنگ و هنر این شهر انجام می‌دهد، تلاطم آمیز تئاتر به‌شما دست‌نرسانده‌ی که حمایت از وجود دارد به فکر فرهنگ‌گستر است.

رایزیدیم با نیندیم. اگر اراده‌ی این پیشنهاد خوب نباشد، الکن می‌شود. دوره‌ی آموزش سنتی گذشته و دنیای هنر و تئاتر گسترده‌تر شده است. الان آموزش نیاز دارد که ما سریع‌تر شناخت پیدا کنیم. ما نیز مرتب از زندگی و پدیده‌های پیرامون می‌آموزیم. آموزش دوطرفه است و تئاتر نیز پیشینه‌ی برای زندگی است نه اینکه آموزش باشد. یکی از کارهای تئاتر آموزش است. مثلا از طریق تئاتر می‌توان علم و دانش را به کودکان آموخت. می‌توان از طریق تئاتر، سایکودراما کرد و به‌ویژه تئاتر سرگرمی است در سطح بالاتر که دوباره تورا به چیزهایی که فراموش کردی، آشنا می‌کند. تئاتر روابط و مناسبات بین انسانی را که کاملا نادیده است، از طریق رفتارها و بدن‌ها مژ می‌کند و این همان آموزش دادن است.

شمایکی از تئاترهای سیرجان را در این چند روزه دیدید. نظراتان را در مورد این تئاتر چیست؟
شجاعت در این گروه بود که بعد از شرایط کرونایی توانسته است اجرا کند. امین‌نور از تئاتر حمایت خود در صورت تعطیلی تئاتر، تئاتر نیست که بسته می‌شود بلکه فرهنگ‌گفتری می‌شود و معضلات اجتماعی زیادی را جلوه می‌کند.

چطور می‌شود یک بازیگر خوب تربیت کرد؟ و آیا استعداد در تئاتر نقش دارد؟

استعداد و توانایی باعث چشم می‌شود ولی باعث تلاطم کار نمی‌شود. همه چیز به خود آسان بستگی دارد. من فقط ابزار هستم و فقط راه‌آشانی می‌دهم خود فرد باید بتواند راهش را عوض کند و توان و انرژی بگذارد. تازه ابتدای کار است، مسیر طولانی است و ایستگاه‌های زیادی سر راه فرد هست، چگونگی استفاده از ابزارها و چگونه فکر کردن و دیدن و بیان کردن را آموزش دادم. او باید هماهنگی بین آن‌ها وجود بیابد. مثلا یکی می‌شود استاد نصیریان و استاد انتظامی که هر بار روی صحنه می‌روند با قدرت هستند. چون هیچ‌گاه آمختن و تمرین کردن را فراموش نکنند.

چه پیشنهادی برای تئاتر سیرجان دارید؟
همه‌ی، همگانی، همگرنی و آینه‌نگری، همگی مادر یک‌جا ایستادیم و جایی برای پنهان شدن وجود ندارد. تئاتر یک امر گروهی است و یک امر شخصی نیست. نیاز به همدلی دارد و اینکه من بیستم من چیست، هر کس باید وظایف خودش را بداند و به‌نوع‌احسن انجام دهد.

تئاتر را در کجای جامعه تعریف کنید؟
تئاتر چیزی شبیه زندگی و مرگ است، پر از تلاطم و هرج و مرج است. سعی می‌کنیم به آن نظم دهیم. همانطور که به زندگی ما نظم می‌دهیم. در بیان از مسئولین گل‌گهر همگی دوستان و بچمن‌های نمایش سیرجان، آقای خاکسار، بسپس و سیاسی‌گزار امین‌نور علی‌زاده که مجموعه‌ی بزرگ گل‌گهر در حمایت از فرهنگ و هنر این شهر انجام می‌دهد، تلاطم آمیز تئاتر به‌شما دست‌نرسانده‌ی که حمایت از وجود دارد به فکر فرهنگ‌گستر است.

آرش دادگر، کارگردان تئاتر / عکس: امین ارجمند پاسارگاد

گفت‌وگوی پاسارگاد با آرش دادگر کارگردان، بازیگر و مدرس دانشگاه

تئاتر شبیه زندگی و مرگ است

و در میک‌میک صورت می‌آید که ما احتیاجی به آن نداریم. اول بین خود و نسل جدیدتر داشته باشد. این پرورسانی برای نسل‌مسن‌ن پرو کارگزار به‌سیرمهم است چون بعد از آموزش آنچه که باقی می‌ماند لو هوست و نسل جوان‌تر، باید این شکاف بر شود و این زین ارتباطی با نسل جوان‌تر به دست بیاید و ارتباط برقرار شود. اکنون از آن آموزش سنتی در نزد استاد، گوش دادن و غیره... کارگرم، به همین جهت نیاز به آموزش آکادمیک و عملی و چندین شدن داشته‌ها بسیار احساس می‌شود. این کارگاهی که برگزار شد کارگاه مقدماتی است و قرار نیست در همین دوره‌ی یک هفته‌ای، کل بازیگری و تمام تکنیک‌ها و ورزش‌ها را یاد داده باشیم. این مقدمات است که هنرمند گفت‌وگو داشته باشیم.

فراموشی دست‌داده‌ت خودشان را پرورسانی کند و بتواند ارتباطی بین خود و نسل جدیدتر داشته باشد. این پرورسانی برای نسل‌مسن‌ن پرو کارگزار به‌سیرمهم است چون بعد از آموزش آنچه که باقی می‌ماند لو هوست و نسل جوان‌تر، باید این شکاف بر شود و این زین ارتباطی با نسل جوان‌تر به دست بیاید و ارتباط برقرار شود. اکنون از آن آموزش سنتی در نزد استاد، گوش دادن و غیره... کارگرم، به همین جهت نیاز به آموزش آکادمیک و عملی و چندین شدن داشته‌ها بسیار احساس می‌شود. این کارگاهی که برگزار شد کارگاه مقدماتی است و قرار نیست در همین دوره‌ی یک هفته‌ای، کل بازیگری و تمام تکنیک‌ها و ورزش‌ها را یاد داده باشیم. این مقدمات است که هنرمند گفت‌وگو داشته باشیم.

هدف از برگزاری چنین کارگاهی چیست؟
بزرگاری یک کارگاه آموزشی دوره‌های اول نشان‌دهندگی نیاز به آموزش و فرآینکی است، یعنی اینکه کارها جواب نمی‌دهد و آنچه اتفاق می‌افتد، براساس تجربیات است و این داشته‌ها و این تجربه‌ها کارگرم یا کارگرمی نداشته است، از طرف دیگر نسل‌های امین‌نور و نسل و نسل جوانی وارد میدان شده و این نسل جوان احتیاج دارد که به‌رویز آموزش داده شود. دیگر مثل قبل زمان ندارد در هنگام تمرین کردن برای اجرا آموزش را هم فراگیرد نسل جدید خیلی جدی وارد میدان شده و نیاز به آموزش آن شدیدا احساس می‌شود و از طرفی نیاز به یاد آوری برای نسل قدیم‌تر احساس می‌شود؛ چون

آیتام‌های آموزشی را در این کارگاه برچه اساس طراحی کردید؟
دوره مقدماتی را براساس ابزارهای جسمانی بازیگر قرار داده یعنی همان چیزی که باعث می‌شود حواس به کار بیفتند. ما جهان را از طریق حواس مان می‌شناسیم؛ از طریق سردی، گرمی، خورشی، نه از طریق فکر و اندیشه‌مان. مثلا می‌تسیم می‌تسیم خوشحال و خوشگین، ناراحت و غمی می‌شویم و همه‌ی این‌ها رفتارهایی بیرونی هستند. اگر جسم‌شما کارگرد رفتار بیرونی خود را یاد گرفته‌اند، همه چیز در اطراف قرار می‌گیرد

برای اولین بار و به همت شرکت سنگ آهن گهرزمین برگزار شد؛

آیین تجلیل از کتابداران و مولفان برتر شهرستان سیرجان

آیین تجلیل بود. او در آغاز از مهندس فلاح مدیرعامل شرکت سنگ آهن گهرزمین به جهت برگزاری این آیین تجلیل و تکریم قدرانی کرده و ادامه داد: امروز ما باید علاوه بر نویسندگان و مولفان شایسته و فرهیخته شهردان قدران کتابداران نیز باشیم. افرادی که در ترویج و نشر آثار فاخر مولفان اهتمام ورزیده و از دربراز تاکنون نقش انکارناپذیری در این مسیر داشته‌اند. حسن ختام این مراسم تقدیر و تجلیل از نویسندگان و کتابداران سیرجانی بود.

توجه به فرهنگ را شایسته تقدیر و تجلیل دانست. او در ادامه گفت: زیربنای مهمه ادیان الهی بر مبنای کتاب بوده است و زمینده است که هدف ما این باشد که زمینه نشر کتاب و فرهنگ کتابخوانی را در جامعه گسترش دهیم.

وی همچنین از شرکت گهرزمین و مدیرکل امور کتابخانه‌های استان درخواست کرد؛ با تدارک یک دستگاه اتوبوس حامل کتاب‌های نفیس و ارزشمند، این یار مهربان را به مناطق عشایری و روستایی شهرستان بفرستند تا این عزیزان نیز از این نعمت بی‌بهره نمانند.

احمد وفاقی مدیرکل امور کتابخانه‌های استان سخنران پایانی این

دوران‌ها احساس می‌شود و امروز وظیفه ما ترویج فرهنگ کتابخوانی در سطح جامعه و حمایت از این کفر فرهیخته است.

در ادامه این مراسم حجت‌الاسلام والمسلمین سیدمحمدحسین امام‌جمعه معظم شهرستان به عنوان دومین سخنران این مراسم بیان نمود: امروز شاهد حرکت قابل تقدیری از سوی شرکت سنگ آهن گهرزمین بودیم که برای نویسندگان و مولفان شهرستان ارزش قائل شده و آیین تجلیل از این عزیزان و همچنین کتابداران محترم را برگزار کردند. سپس سهراب به‌الدینی فرماندار ویژه سیرجان در سخنانی از اقدام ارزنده شرکت گهرزمین تشکر کرده و رویکرد مدیران این شرکت و

این مراسم صبح شنبه ۲۹ آبان ماه در سالن دارالقرآن سیرجان با حضور امام‌جمعه شهرستان، فرماندار ویژه، مدیرکل امور کتابخانه استان، ریاست اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی سیرجان، رئیس دفتر نماینده سیرجان، معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی گهرزمین، معاون بهره‌برداری گهرزمین، جمعی از فرماندهان نظامی و انتظامی و همچنین جمع کثیری از مولفان سیرجانی برگزار شد.

در آغاز مراسم دکتر محمدرضا خضری‌پور معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی شرکت گهرزمین به عنوان میزبان این مراسم ضمن خیر مقدم از شرکت‌کنندگان، نیما جامعه به کتابخوانی در تمامی

